

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ ПАВЛА ЧУБИНСЬКОГО
Кафедра «Музичне мистецтво естради»
Кафедра «Інструментальне виконавство (за видами)»
Кафедра «Мистецтво співу»**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчальної роботи

Сергеєнко О. М.
01 вересня 2025 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ТАНЕЦЬ**

Рівень вищої освіти

Галузь знань

Спеціальність

Освітньо-професійні програми

Перший (бакалаврський)

**В «Культура, мистецтво та
гуманітарні науки»**

**В5 «Музичне мистецтво
«Спів»**

«Музичне мистецтво естради»

«Звукорежисура»

«Інструментальне

виконавство (за видами)»

Статус дисципліни

Вибіркова

Київ – 2025

Робоча програма навчальної дисципліни «**Танець**» для здобувачів вищої освіти галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки», спеціальності В5 «Музичне мистецтво», освітньо-професійних програм «Спів», «Звукорежисура», «Музичне мистецтво естради», «Інструментальне виконавство (за видами)».

Розробник: **Борисенко Т.В.** – викладачка-методистка,
викладачка вищої кваліфікаційної категорії КЗВО
КОР «Академія мистецтв імені Павла
Чубинського»

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри
«Мистецтво співу»
Протокол №1 від 27 серпня 2025 р.

Завідувач кафедри _____ **Кочерга А.І.**

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри
«Музичне мистецтво естради»
Протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

Завідувачка кафедрою _____ **Ж.Л. Карпенко-Боднарук**

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри
«Інструментальне виконавство» (за видами)
Протокол № 1 від 01 вересня 2025 р.

Завідувач кафедри _____ **Ясько О.А.**

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
	4-й	4-й
Загальна кількість годин – 120	120	120
Кількість модулів – 2 Змістових модулів – 7	Семестр:	
Тижневих годин: Для денної форми навчання: аудиторних: 7 с. – 2 x 12 = 24 години. 8 с. – 2 x 16 = 32 години. Самостійної роботи здобувача освіти – 64 годин. Для заочної форми навчання всього аудиторних годин: 7 с. – 8 годин. 8 с. – 8 годин. Самостійної роботи здобувача освіти – 104 години.	7-й, 8-й	7-й, 8-й
	Лекції:	
	-	-
	Практичні :	
	64	16
Вид підсумкового контролю: усне опитування; практичний показ творчого завдання.	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: диференційований залік – 7-й, 8-й семестр.	Самостійна робота:	
	56	103

2. Мета навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни «Танець» – розкриття творчих здібностей, спрямованість на виховання сценічної культури музиканта-виконавця, набуття професійних вмінь і навичок відтворення досконалого образу на сцені, вміння використовувати свою пластичну виразність у творчому процесі підготовки виступу і під час сценічної діяльності, концентрація уваги з боку акторської виразності, обов'язкове органічне поєднання музики, пластики як важливих складових системи акторського вокального виконавства, створення умов для самореалізації і саморозвитку за допомогою факту образності і пластичності, координації рухів та їх сполучень, поєднання рухів і співу, засвоєння

студентами основ хореографії, оволодіння навичками та уміннями відтворення простих танцювальних схем, розвиток танцювально-пластичної культури та її удосконалення.

Предмет навчальної дисципліни: спектр чинників, які впливають на розвиток творчої особистості, їх суть та закони методології, структурні компоненти функції ритмічно - музичної та рухової діяльності. Вільне володіння законами сценічного простору, побудова мізансцен і концентрації кульмінаційного положення виконавця. Створення образності засобами хореографії у гармонійному поєднанні танцю та співу, розвиток професійних функцій виконавця, цілісність і гармонійність образу на сцені.

Відповідно до відбіркового компоненту освітньо-професійних програм, вивчення дисципліни «Танець» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Завдання дисципліни:

- всебічний розвиток тіла за допомогою різноманітних по формі тренінгів;
- активний розвиток, удосконалення координаційних прийомів руху майбутнього виконавця;
- усунення індивідуальних фізичних і психічних недоліків;
- удосконалення музикальності і ритмічності;
- розширення діапазону рухових можливостей кожного здобувача освіти;
- в процесі активізації руху поліпшення психологічного стану здобувача освіти, підвищення його інтересу до творчого процесу;
- розвиток відчуття ритму, почуття тактових відтінків, загальної музикальності;
- відпрацювання граціозності виконання рухів;
- розвивати практичні вміння та навички виконання танцювальних рухів;
- оволодіння вміннями та навичками, необхідними для створення різних за жанром танцювальних композицій, що сприяє розвитку, самостійності і власного бачення в процесі підготовки концертного виступу;
- розвиток творчої особистості, творчого мислення і креативності в вирішенні творчих завдань;
- створення гармонійного образу з відчуттям простору і часу, основних його ознак;
- розвиток естетичного смаку, сценічної культури і відповідної власної самооцінки;
- набуття професійних вмінь для процесу побудови пластичної фрази, обов'язково і побудова діалогу з глядачем або партнером на сцені на основі професійних навичок.

Після опанування навчальної дисципліни «Танець» здобувачі вищої освіти повинні

знати :

- основні принципи і методику вивчення дисципліни;

- –основи теорії сценічного руху;
- –комплекс тренувальних гімнастичних вправ на гнучкість і рухомість;
- поняття темпоритму руху,
- аналітичний комплекс вправ пантоміми, стильові вправи пантоміми;
- манеру і етикет;
- закони руху на сцені;
- закони управління апаратом втілення;
- методику виконання комплексів тренінгів;
- спільне та відмінне в творчій діяльності танцівника і вокаліста;
- взаємозв'язок мистецтва хореографії з іншими видами художньої творчості;
- історичні факти, традиції та звичаї, умови побуту, процес походження рухів та їх еволюцію;
- основні характеристики музичного матеріалу відповідно до виду хореографічного мистецтва;
- походження та виникнення назви танцю, його тематику, характерну манеру виконання, варіанти нескладних рухів їх лексичної основи;
- особливості манери виконання танцювальних форм різних епох, відповідний етикет та культуру спілкування;
- характерні особливості танцювальних форм українського народного танцю;
- характерність і різноманітність лексичної основи і малюнку;
- різноманітність, особливість та основні рухи народного танцю різних країн світу, відповідність музичних основ та переміщення в танцях (оглядово);
- основу музичного матеріалу, походження та виникнення назви танцю, його тематики, характеру та манери виконання.

Вміти:

- володіти комплексом вправ пантоміми;
- працювати з різними уявленими предметами та об'єктами;
- відображати в рухах характер музичного твору;
- створювати пластичний етюд на прості фізичні дії;
- використовувати основні виразні засоби для створення пластичної імпровізації;
- створювати на драматичній основі концертні пластичні номери різних видів і жанрів.
- використовувати різні види мистецтва (музику, живопис, літературні твори) в якості матеріалу для створення пластичного етюд;
- використовувати отримані знання, вміння і навички з даної дисципліни у своїй практичній діяльності;
- оволодіти основами необхідної хореографічної підготовки з метою демонстрації граціозності, впевненості, естетичності і гармонійності образу виконавця;
- створювати відповідний образ;
- використовувати знання законів композиційної побудови танцю;
- працювати спільно з балетмейстером для реалізації художнього замислу

інсценування вокального твору, його трактування і повної реалізації перед глядачем;

- володіти принципами творчого взаємозв'язку руху і пісні;
- конспектувати матеріал теоретично-практичної частини уроку;
- виконати у повному обсязі завдання самостійної роботи;
- працювати з рекомендованою літературою з даної дисципліни, опрацьовувати необхідні та нові матеріали та формувати їх у реферат, окрему доповідь або відповідь;
- складати самостійно необхідні спеціальні комплекси вправ для розвитку виразності;
- складати комплекси для розвитку координації;
- самостійно опанувати систему нових рухів, що розширяє діапазон рухових можливостей.

Мати навички soft skills:

- навички самоорганізації;
- презентаційні навички;
- здатність оволодівати сучасною інформацією;
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

3. Очікувані результати навчання

Відповідно до освітньо-професійних програм, вивчення навчальної дисципліни «Танець» повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської майстерності	ПРН 3
Відтворювати драматургічну концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію.	ПРН 5

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Танець».

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
Демонструвати різні методики удосконалення виконавської майстерності	ПРН 3
Відтворювати драматургічну концепцію музичного твору, створювати його художню інтерпретацію.	ПРН 5

Загальні та спеціальні компетентності, що формуються у процесі вивчення дисципліни

Відповідно до освітньо-професійних програм, вивчення дисципліни «Танець» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання через такі компетентності (ІК – інтегральна компетентність, ЗК – загальні компетентності, СК – спеціальні компетентності):

Шифр	Назва компетентності	Дескриптори НРК				ПРН
		Знання Зн1 Концептуальні набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень. Зн2 Критичне осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності	Уміння Ум1 Розв'язання складних непередбачуваних завдань і проблеми спеціалізованих сферах професійної діяльності та/або навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних), вибір методів інструментальних засобів, застосування інноваційних підходів	Комунікація К1 Донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності. К2 Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію	Автономія та відповідальність АВ1 Управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах. АВ2 Відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп. АВ3 Здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності	
	Інтегральна компетентність Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, педагогіки та виконавства та характеризується комплексністю та невизначеністю умов.					ПРН 3, ПРН 5
	Загальні (ЗК)					
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5
ЗК7	Здатність бути критичним і самокритичним;	Зн1, Зн2	-	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5
ЗК8	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5
ЗК17	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5

	закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки та технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.					
	Спеціальні (СК)					
СК 1	Здатність демонструвати достатньо високий рівень виконавської майстерності;	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5
СК 2	Здатність створювати та реалізувати власні художні концепції у виконавській діяльності	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН3, ПРН5

5. Засоби діагностики та критерії оцінювання результатів навчання.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу під час проведення індивідуальних занять.

Підсумковий (семестровий) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів освіти. Поточний контроль здійснюється у процесі вивчення освітнього компоненту з метою виявлення ступеня розуміння здобувачем освіти засвоєного навчального матеріалу та вміння застосовувати його у практичній роботі. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується викладачем – для коригування методів і засобів навчання. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується здобувачем – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться з метою діагностики рівня засвоєння матеріалу під час аудиторних занять.

Модульний контроль – є складовою поточного контролю і здійснюється у формі виконання здобувачем освіти модульного контрольного завдання. Проведення модульного контролю знань є обов'язковим контролем якості засвоєння здобувачем освіти теоретичного матеріалу модуля – проводиться з метою систематизації знань. Кожний такий модуль включає бали за поточну роботу на аудиторних заняттях та виконання самостійної роботи.

Модульний контроль має на меті оцінити рівень цілісного бачення здобувачем освіти проблематики завершеної частини освітнього компоненту, сконцентрованої в навчальному модулі та вміння орієнтуватися в теоретичних і практичних питаннях, які визначають зміст даної частини курсу.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Засоби діагностики та критерії оцінювання результатів навчання.

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

- експрес-опитування;
- презентації виконаних результатів та досліджень;

- есе, доповідь;
- практична робота;
- стандартизовані тести

Форми контролю результатів навчання

Поточний контроль здійснюється протягом семестру під час проведення аудиторних занять і оцінюється сумою набраних балів. При виставленні балів за поточний контроль оцінці підлягають:

- рівень теоретичних знань;
- рівень знань на семінарських заняттях;
- опрацювання навчального матеріалу з освітнього компоненту, передбачений для самостійного засвоєння;
- індивідуальні завдання

Оцінювання поточної діяльності проводиться на кожному занятті при засвоєнні кожної теми змістовного модуля. За поточну навчальну діяльність здобувачам вищої освіти виставляються бали за всі види діяльності, які в кінці вивчення змістового модуля підсумовуються.

Контроль засвоєння змістового модуля проводиться на останніх практичних заняттях вивчення тем.

До контролю модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Форми підсумкового контролю знань здобувачів освіти:

Диференційований залік – 7, 8 семестри

Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів освіти на початку семестру. Графік проведення модульного контролю протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою

Здобувач вищої освіти який за результатами модульного контролю отримав незадовільну оцінку зобов'язаний перескласти відповідний модуль до початку наступного модульного контролю.

Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача вищої освіти.

Диференційований залік – здобувач вищої освіти вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні бали за кожний змістовий модуль. Теоретичний контроль знань під час проведення диференційованого заліку може проводитись у вигляді відповідей на питання білетів та додаткових питань з тем відповідного модуля, а також усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Розподіл балів, які отримують студенти

МОДУЛЬ 1						
Змістовий модуль 1 T1, T2	Змістовий модуль 2 T3, T4, T5	Змістовий модуль 3 T6, T7	Змістовий модуль 4 T8, T9	СР	МК	всього
15	16	15	15	20	20	100

МОДУЛЬ 2						
Змістовий модуль 5 T10, T11, T12, T13, T14	Змістовий модуль 6 T15, T16	Змістовий модуль 7 T17, T18	СР	МК	всього	
30	15	15	20	20	100	

T1, T2, T3... - теми аудиторної та самостійної роботи

СР — самостійна робота

МК — модульний контроль

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з освітнього компоненту

Вид діяльності здобувача вищої освіти	модуль 1		модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на аудиторних заняттях	5	25	5	25
Практична робота	5	25	5	25
Опитування	2	10	2	10
Самостійна робота	4	20	4	20
Диференційований залік Творчий показ	1	20	1	20
Разом	17	100	17	100

Оцінювання одного завдання навчального модуля

бали за аудиторну роботу	Критерії оцінювання
5	Здобувач вищої освіти на високому рівні виконує завдання. Надає повну, вичерпну відповідь, вільно володіє матеріалом. У повному обсязі виконує практичне завдання, проявляє креативне мислення, застосовує знання міжпредметних дисциплін.
4	Здобувач вищої освіти виконує завдання з незначними помилками. Надає повну, вичерпну відповідь, вільно володіє матеріалом, але недостатньо впевнений у своїх висновках. У повному обсязі виконує практичне завдання, проявляє креативне мислення, застосовує знання міжпредметних дисциплін.
3	Здобувач вищої освіти виконує завдання із значними помилками. Під час опитування на недостатньому рівні надає відповіді. При виконанні практичного завдання, допускає неточності, не може в повному об'ємі застосувати міжпредметні зв'язки.

2	Здобувач вищої освіти показав низький рівень знань, недоопрацьований матеріалі. При опитуванні плутає поняття та значення. Практична робота не доведена до завершального етапу.
1	Здобувач вищої освіти демонструє не стійкі знання, компетентності, потребує допомоги від викладача, не орієнтується в темах та завданнях програми

Контроль самостійної роботи. Зміст самостійної роботи над конкретною навчальною дисципліною визначається робочою навчальною програмою дисципліни та методичними рекомендаціями викладача.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи студентів;
- виховання самостійності, відповідальності та організованості;
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації;
- опанування студентами елементів методики наукових досліджень.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань;

Система бальних оцінок за темами вивчення змістового модулю оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**. Кількість балів за роботу за практичним матеріалом, під час виконання самостійної та індивідуальної навчальної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг виконання завдання та демонстрація знань під час опитування;
- підготовка доповідей;
- робота на семінарських заняттях;
- виконання завдань самостійної роботи.

Оцінювання завдання самостійної роботи.

Контроль самостійної роботи. Засоби контролю самостійної роботи та методика його проведення обираються викладачем освітнього компоненту. Контроль самостійної роботи має відповідати вимогам об'єктивності, оперативності та систематичності, рівнем засвоєння здобувачем освіти навчального матеріалу, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, також включає в себе самоконтроль з боку здобувача освіти.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи здобувачів освіти
- виховання самостійності, відповідальності та організованості
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації
- опанування здобувачем освіти елементів методики наукових досліджень

- підготовка до семінарських занять

Підсумкова кількість балів, набрана здобувачем освіти за виконання чотирьох завдань самостійної роботи, також є однією із складових поточної успішності здобувачів освіти з освітнього компоненту.

Здобувач освіти може набрати **максимум 20 балів** за виконання усіх видів самостійної роботи під час вивчення того чи іншого модуля. Кожне завдання самостійної роботи оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань
- рефлексивний контроль
- індивідуальні співбесіди
- колоквиум

Шкала оцінювання одного завдання самостійної роботи здобувача вищої освіти.

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	Здобувач вищої освіти на високому рівні виконав завдання самостійної роботи. Демонструє вміння виділяти головне, встановлювати міжпредметні зв'язки, вміння робити висновки, показувати перспективу розвитку ідеї, готовність до постійного саморозвитку та самовдосконаленню. Проявляє креативність, здатність до системного мислення, уміння використовувати сучасні інформаційні технології. Виявляє компетентність у виконанні практичного завдання.
4	Здобувач вищої освіти на достатньому рівні виконав завдання самостійної роботи. Демонструє вміння виділяти головне, встановлювати міжпредметні зв'язки, вміння робити висновки, показувати перспективу розвитку ідеї, готовність до постійного саморозвитку та самовдосконаленню. На недостатньому рівні проявляє креативність, здатність до системного мислення, уміння використовувати сучасні інформаційні технології. Виконує практичне завдання з незначними помилками.
3	Здобувач вищої освіти на середньому рівні виконав завдання самостійної роботи. Недостатньо демонструє вміння виділяти головне, встановлювати міжпредметні зв'язки, вміння робити висновки, показувати перспективу розвитку ідеї. Допускає суттєві помилки системного мислення. Демонструє уміння використовувати сучасні інформаційні технології. Не може проявити креативність. Практичні завдання виконує не в повному обсязі.
2	Здобувач вищої освіти на низькому рівні виконав завдання самостійної роботи. Не може виділяти головне, встановлювати міжпредметні зв'язки, робити висновки, показувати перспективу розвитку ідеї. Допускає суттєві помилки системного мислення. Не може проявити креативність. Практичні завдання виконує не в повному обсязі.
1	Здобувач не регулярно виконує завдання самостійної роботи. Погано орієнтується в темах програми. Не проявляє креативність. Допускає суттєві помилки. Не може розвинути ідею.

Система нарахування додаткових балів

Додатково можуть отримати протягом семестру до 10 балів:

- За активну участь у науковій діяльності: виступи на наукових конференціях, готують наукові доповіді, беруть участь в їх обговоренні). Дана робота підтверджується сертифікатом, довідкою, виданими тезами, тощо
- За організацію навчальної діяльності у неформальній освіті (участь у вебінарах, курсах професійної підготовки, тренінгах, що має підтверджуючий матеріал).
- За бажанням здобувач освіти може отримати від викладача додаткове індивідуальне завдання для покращення рейтингового балу за модуль. До індивідуального завдання викладач може запропонувати тему з питань: розширення теоретичних базових знань з освітнього компоненту, самостійного аналізу підходів до розв'язання професійних питань, пов'язаних із знаннями з історії, педагогіки, мистецтвознавства, аналізу виконавського та концертного репертуару, комплексного вирішення конкретного фахового завдання, тощо.

Для оцінювання індивідуального завдання для здобувача, викладач повідомляє та/або пропонує тему завдання, встановлює терміни для виконання, роз'яснює систему оцінювання виконання такого завдання.

Здобувач самостійно опрацьовує завдання за усіма етапами роботи та в установлені терміни повинен здати завдання.

Оцінювання індивідуального завдання

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
10	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізувати факти, робити висновки.
9	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, робити висновки.
8	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, у висновках є не точності.
7	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти висловлює власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми із помилками, намагається самостійно та аргументовано викладати презентацію, але при цьому робить помилки, аналізує факти із незначними помилками, у висновках не притримується логічної послідовності
6	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, намагається аргументовано викласти матеріал, але при цьому робить грубі помилки, аналізує факти із суттєвими

	помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.
5	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, аналізує факти із суттєвими помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.
4	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у встановлених фактах робить помилки, у висновках не притримується логічної послідовності.
3	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у встановлених фактах робить суттєві помилки, не може викласти висновки заданої проблеми.
2	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти у складно висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати матеріал, не може викласти факти за темою, плутає термінологію не може викласти висновки заданої проблеми.
1	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти не може викласти власне ставлення до заданої проблеми, робота зроблена не самостійно, викладений матеріал має грубі, суттєві помилки, не може навести приклади за темою роботи, плутає термінологію висновки заданої проблеми відсутні.

В разі якщо при врахуванні додаткових балів сума балів за модуль (семестр) буде перевищувати 100 балів, результати успішності буде дорівнювати 100.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Диференційований залік

Здобувач освіти допускається до модульного контролю знань у вигляді диференційованого заліку, якщо за поточний контроль ***мінімальна кількість балів становить 17 балів, максимальна кількість балів – 80 балів***

Оцінювання диференційованого заліку відбувається ***за 20-бальною шкалою***.

За результатами семестру здобувач вищої освіти отримує підсумкову оцінку ***за 100-бальною*** шкалою, яка розраховується як середньо зважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу та диференційований залік.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю Семестровий диференційований залік.

Засоби оцінювання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання можуть бути:

- усне та/або письмове опитування;
- практична робота.

Критерії семестрового оцінювання знань здобувачів вищої освіти

Оцінювання модульного контролю знань, диференційованого заліку

У процесі оцінювання навчальних робіт застосовуються такі методи:

- усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування,

співбесіда, залік.

- Письмового контролю: ідейно-тематичний аналіз, дійовий аналіз художнього твору;
- Методи самоконтролю: уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

бали диф. Зал.	Критерії оцінювання
15 – 20	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом дисципліни. Володіє необхідною професійною термінологією, використовуючи її під час відповіді різного формату. Без помилок відповідає на запитання. Аргументовано може викладати зміст теоретично-практичних завдань, всебічно розкривати його, використовуючи повний обсяг знань набутий систематично на заняттях курсу, під час роботи з додатковою літературою, Інтернет - ресурсами. Демонструє відмінне виконання творчого завдання, що свідчить про високий рівень засвоєння знань та практичних навичок.
12 – 14	Здобувач вищої освіти повністю оволодів теоретичним матеріалом освітнього компоненту. Робить власні висновки, аналізує вивчений матеріал, вміє оцінити явища, факти, виявляючи при цьому особисту позицію, але допускає не суттєві помилки. Використовує додаткову літературу, періодику, але плутається у висновках. Практична робота представлена на високому рівні.
8 – 11	Здобувач вищої освіти оволодів теоретичним матеріалом освітнього компоненту. Робить власні висновки, аналізує вивчений матеріал, вміє оцінити явища, факти, допускає деякі помилки в термінології. Використовує додаткову літературу, періодику, але плутається у висновках. Практична робота представлена достатньому рівні.
5 – 7	Здобувач вищої освіти оволодів теоретичним матеріалом освітнього компоненту. Може зробити висновки, допускає помилки під час аналізу матеріалу, робить спроби оцінити явища, факти, не достатньо виявляє при цьому особисту позицію. Не користується додатковою літературою, періодикою. Практична робота представлена на посередньому рівні.
2 – 4	Здобувач вищої освіти частково оволодів теоретичним матеріалом освітнього компоненту. Робить спроби зробити висновки, але допускає суттєві помилки під час аналізу матеріалу, не може оцінити явища, факти, не виявляє особистої позицію. Практична робота виконана не повністю.
1	Здобувач вищої освіти оволодів теоретичним матеріалом освітнього компоненту на низькому рівні. Не може зробити висновки, допускає суттєві помилки під час аналізу матеріалу, не може оцінити явища, факти, не виявляє особистої позицію. Практична робота виконана на низькому рівні.

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**.

Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) на індивідуальних заняттях та на підсумковому модульному контролі знань, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою освітнього компоненту. Протягом вивчення модулю здобувачі

вищої освіти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводиться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ECTS. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння освітнього компоненту.

Сума балів(R)	Шкала ECTS	Національна 5-ти бальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно
82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	не задовільно з можливістю повторного перескладання
0-34	F		не задовільно з обов'язковим повторним вивченням

За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти під час онлайн-зустрічей у Google Meet in Google Classroom, освітньої платформи Google Workspace for education, платформа Moodle.

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

4. 1. Зміст навчальної дисципліни «Танець».

МОДУЛЬ 1.

Змістовий модуль 1. Танець. Пластичність і скульптурність. Поняття культури руху.

Тема 1. Вступ. Дисципліна «Танець» в процесі підготовки музиканта. Танець як вид мистецтва.

Мета дисципліни «Танець». Основні функції і завдання . Спектр питань і досліджень. Взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами. Поняття «танець», «пластичний мотив», «дія», «рух».

Процес формування вокально-виконавських і професійно-педагогічних особливостей музиканта буде найповнішим і цілісним при умові інтеграційного компоненту взаємодії навчальних дисциплін професійного практичного циклу. Зміцнення тенденції театралізації, образності відбувається саме за рахунок вивчення дисципліни «Танець». Сольний спів, пластика, хореографія, єдина драматургія, образність – необхідні професійні вимоги, поєднані між собою для якісного виступу артиста в жанрі вокального мистецтва. Процес створення професійного підходу, розвиток і розширення можливостей співака, його художніх якостей – стратегія виховання професійних навичок – головне завдання навчального процесу в мистецькій освіті. Фактор необхідності вивчення особливостей скоординованого руху, пластичної культури вокаліста, виявлення гармонійних виконавських прийомів.

Танець – невід’ємна частина творчості народу. Жанри і види хореографічного мистецтва. Історія виникнення і розвитку. Особливості класичного, народного, бального, сучасного танцю. Танець у драматичній, драматично-музичній, ляльковій виставі. Передача через мистецтво танцю думки, характеру, почуттів.

Тема 2. Поняття «культури руху». Сценічний рух – основа пластичного образу виконавця.

Культура рухів – якісна характеристика активної рухової діяльності, що містить в собі такі основні ознаки: точність, ритмічність, координованість, свобода, легкість, граціозність, образність, енергійність, плавність. В.А. Косяк – дослідження про вивчення культури руху як важливого компоненту професійності виконавця. В процесі рухової діяльності формується культура руху особистості. Однозначність визначення «культура руху» - поки ще, існування різних трактувань. «Культура руху» - засіб виховання виконавця, професійних законів естетичності і сценічної культури.

Пластичний образ виконавця. Обраний пластичний мотив стає засобом створення відповідності характеру, індивідуальності співака, асоціативно пов'язаний з вокальним твором. Пластика – як складова сценічного образу, постійно розвивається у відповідності до музичного матеріалу, виражає тему, ідею в певному вокальному творі, бачення драматургії, його емоційно-змістовну структуру. Вимоги до майстерності, окрім головної – «вокалу» це володіння різноманітними засобами виразності: пластичною мовою, сценічним простором і законами його відчуття і руху. Вимоги специфіки професійного направлення, цієї дисципліни повинні опрацьовувати матеріал – вправи на уяву, фантазію, вправи на розвиток пластичності, на розвиток рухових здібностей тощо. Урахування фактору поєднання танцю і сценічного руху в пластичному малюнку – поповнення виконавського арсеналу виразними і образотворчими рухами.

Змістовий модуль 2. Розвиток і виховання психофізичного апарату.

Тема 3. Тіло як інструмент виконавця. Його скульптурність. Статика і рух.

Поза як елемент пластики артиста. Крупний план руху.

Визначення поняття «скульптурність». Фізіологічний фактор – будова тіла. Професійні вимоги до природних даних виконавця. Його осанка – вимоги. Наявність природних недоліків та необхідність їх усунення. Використання різноманітних засобів. Вимоги сценічної діяльності – характерність сценічної ходи, філігранність статичних положень тіла виконавця. Пластична культура виконавця. Здатність до виконання арсеналу рухів в будь-яких темпах, зі зміною швидкості.

Концентрація уваги на основні види і прийоми пластичної лексики. Увага на

пластичну виразність у статиці – відчуття пози, яку можна вважати основою пластичної лексики співака. Пози – досконалий елемент пластики. Її здатність – виражати характер, образ, емоційний стан і сенс всього виступу.

Можливість пози – безмежна при умові існування внутрішньої правди артиста, як засобу побудови кульмінаційності дії. Пози – зримий символ події.

Визначення «крупний план руху» - локальний рух однієї частини тіла при загальній статиці. Основні прийоми композиційної побудови руху – концентричний і ексцентричний. Їх змістовий та емоційний ефект. Основні постулати концепції Ф. Дельсарта, В. Мейєрхольда.

Використання в структурі заняття вправ на корегування та відпрацювання ходи, усунення недоліків рухів тіла. Ускладнення крокування з поворотом під час руху, крокування по прямій з зупинками, вгору та вниз по сходах, зі зміною темпу та напрямку; на відпрацювання ефекту без безперервності руху (повільний темп, дуже повільний, швидкий, збільшено швидкий, прийом несподіваного і поступового переходу від руху до статичності в у зворотній послідовності; спрямовані на відпрацювання вмінь виконувати рух окремими частинами тіла – рукою, ногою, шиєю, пальцями тощо. Умови до виконання – повна нерухомість інших частин. Вправи на розвиток вмінь виконання руху в окремо визначених групах м'язів. Здібність переводу локального руху з однієї групи в іншу. Вправи в основі побудови яких покладено принцип ексцентричної, концентричної спрямованості руху. Техніка їх виконання.

Тема 4. Спостережливість, розвиток пам'яті

Загальні навички сценічного руху. Інерція та принцип її керування. Поняття рівноваги. Вправи на розвиток гнучкості. Їх функціонування
Необхідна якість в арсеналі артиста, властивість його таланту – спостережливість. Здатність бачити, запам'ятовувати і відтворювати конкретне різноманіття положень тіла в певному просторі, за певний відрізок часу. Необхідність – здатність до запам'ятовування, варіанти мізансцен, при побудові масових сцен. Вправи на запам'ятовування вихідних місць (рух, зупинка і повернення на вихідну позицію). Можливість використання вправ з використанням поз, статичності і динаміки руху. Варіанти виконання вправ – групами.

З метою розвитку необхідних даних виконавця – обов'язкове використання вправ, їх різних комбінованих поєднань з метою підвищення рівня психофізичних якостей, розвитку та удосконалення можливостей виконавця. Функція таких вправ – перша частина фізіологічний та емоційний тонус, підготовка належного м'язового апарату, розвиненої системи дихання і серцево-судинної; інша – формування простої координації, зосередження уваги. Комплекс таких вправ виконує завдання розвитку м'язового апарату, гнучкості

в суглобах, пам'яті в рухах, відповідність у поставі корпусу. Система дихання та її тренування – набір комплексних гімнастичних вправ, контролювання під час виконання. Використання спеціальних вправ для тренування дихальної системи.

Комплекс практичних завдань:

- для розвитку уваги – при ході, бігу, підскоків, присідання, випаду;
- на підлозі – в положенні стоячи, навколішки, сидячи та лежачі.

Обов'язково – використання гімнастичної стінки, стільця вправи на гімнастичній лавці. Рухи з партнером. Використання комплексних вправ на зосередження гнучкості м'язів корпусу – варіативність використання, функціональність.

. Взаємодія особистостей осанки і ходи. Природа м'язового затискання. Взаємозв'язок і взаємодія рухів та голосу. Тренування ритмічності, м'язової пам'яті.

Вправи і розтягування м'язів тіла, виховання пластичної форми. Розвиток рухомості суглобів. Тренування дихального апарату.

Вправи :

- загальний фізичний тренінг (ходіння, стрибки, біг по колу, розігрів стоп, гомілок, стегон, тазу, попереку, плечей і грудного розділу, шиї)
- пластичний тренінг (потягування, скручування, прогинання, обертання)
- тренінг на підлозі (вправи на укріплення м'язів спини, шиї, рук)
- на розвиток почуття рівноваги (в ходінні, бігу), почуття простору, форми, інерції (координація рук і ніг, стоп і кистей рук, незначне переміщення)
- парні вправи, почуття партнера
- тренінг біля станка

Активний розвиток всіх частин тіла. Принцип керування центром ваги тіла – його правильний розподіл на опорній нозі, залежно від положення тіла. Поняття - інерція. Принципи керування інерцією тіла. Його постава. Виконання вправ на розвиток координації, м'язової напруги і сміливості. Вправи на рівновагу – основа міцні ноги, гарант рівноваги. Відпрацювання вправ на рівновагу – використовують парний метод, де працюють руки, плечі, ноги. Вправи на рівновагу – створення умов для розуміння їх функції: виразність, точність. Можливість руху змінити розташування тіла виконавця у просторі. Хода на низькому рівні з поступовим підвищенням (стан пів пальців). Крокування з рухами тіла (різний варіант координації), варіант з текстом та співом, хода з присіданням.

Тема 5. Підвищення активності тіла. Сила і витривалість. Швидкість і темп.

Розвиток основних фізичних і психофізичних якостей студента для подальшого

удосконалення функціональних можливостей його психофізичного апарату.

Вправи :

- вправи для розвитку пасивної гнучкості
- вправи для розвитку активної гнучкості

Укріплення м'язів рук, плечового поясу, шиї, спини, пресу і ніг. Значення витривалості і стійкості.

Вправи:

- динамічні вправи (з обтяжуванням, без обтяжування)
- парні вправи
- вправи для розвитку вибухової сили (для ніг, рук, пресу).

Визначення швидкості і темп. Поняття про шість швидкостей. Біологічний і астрономічний час. Увага. Розвиток професійних вмінь виконувати будь-які рухи з різною швидкістю, в різних темпах. Вправи на виконання елементарних дій, підлеглих часу. Варіанти етюдів з чітко визначеним малюнком в побудові – варіанти їх виконання в різних темпах.

Змістовий модуль 3. Пластична виразність.

Тема 6. Пластика рук. Жест – виразний компонент пластичної культури.

Мистецтво пантоміми. Музично – пластичні імпровізації.

Виховання та розвиток технічності рук: амплітуда, сила, швидкість руху. Емоційна виразність жесту. Залежність змісту руху від швидкості, амплітуди і сили руху.

Вправи :

- комплекс вправ моторного типу, розвиваючих силу, спритність, рухливість і пластичність рук від пальців до плечового поясу. Координаційні вправи.
- вправи, тренуючи навички симетричних і асиметричних рухів і їх сполучення
- комплекси і сполучення вправ, які виховують навички «осмисленості» постановки жесту. Залежність рівню емоційності і характеру жесту від розташування точки народження (точка імпульсу) жесту.

Варіативний комплекс - етюди

Необхідною важливою складовою формування професійних якостей співака є – наявність жесту, виразного елементу пластичної культури виконавця. Жестам властивий образотворчий характер. Функції – виконання завдання конкретного повідомлення, надають можливість сприйняття складного потоку емоційно-сислової інформації завдяки пластиці створення форм уявного об'єкту. Іноді створює відчуття утримання – страх, радість, нерішучість. Жест, осмислений демонструє конструкційну схему об'єкту . Цілісність структури –

єдність змісту, жесту та форм. Класифікація: семантичний, емоційний, ілюстративний. Визначення поняття амплітуди руху. Швидкість і сила руху. Зміст жесту – залежність від його сили, швидкості та амплітуди виконання. Емоціональна виразність жесту і якісна характеристика руху. Вправи на координацію жестів в залежності від партнера (прості і складні), ускладнення вправ зі зміною темпу і кількісного складу партнерів.

Освоєння пластики пантоміми. Вміння створювати зарисовки і етюди, вводити пантомімічні зарисовки в драматичну дію.

Історія пантоміми. Специфіка пластичної мови пантоміми. Пластична стилізація. Метафора і алегорія в пластиці. Етюди в пантомімі.

Вправи :

- розминка кроком, бігом
- розігрівуючи вправи: зміщення, рівноваги, блокування
- гімнастика «time rule»
- образні вправи
- «хвильова» техніка
- техніка «стіни»
- пантомімічні ходи
- ілюзії сили, ваги
- вправи знімаючи напругу
- масажні вправи з партнером

Розвиток вміння діяти і створювати сценічну дію в визначеному ритмічному та музичному малюнку.

Ритмічний малюнок ролі – навик просторово-часової організації пластичної дії. Музикальність пластичного малюнку (пластичний хор, соло). Пластичний мотив дії. Акценти. Прийоми композиції: повтор, контраст, варіації в музичній темі. Поняття «ритмічності», вміння виявляти і створювати ритм, діяти в визначеній ритмічній структурі.

Поняття темпу і ритму руху. Темпоритм сценічного дійства. Слухове, м'язове сприйняття темпоритму. Ритмічний малюнок дійства. Ритмічний малюнок ролі – навик просторово-часової організації пластичного дійства. Музичний матеріал – складова сценічної атмосфери.

Вправи :

- вправи в основній стойці і в рухах
- виховання навиків роботи в контрастних ритмах, швидкого переключення з одного ритму на другий
- контраст пластичного і музичного ритмічного малюнку. Виховання роботи в контрасті музичного та пластичного ритмів
- вправи, тренуючи здібність сприймати і реалізувати музичні вправи певного характеру
- контрапункт і поліритмія в пластиці
- пластичне соло, уміння відтворювати музику рухом однієї частини тіла.

- Пластичний акомпанемент
- комплекс вправ «співаюче тіло»
- музично-пластичні імпровізації

Тема 7. Якість сценічної виразності – артистизм.

Процес виховання виконавця передбачає – наявність артистизму, необхідну якість сценічної виразності в цілому. Артистичність виконання координаційних рухів, безпосередньо танцювальних, пов'язана з мімічною системою вокаліста, що є необхідним вираженням засобом внутрішнього розкриття пози, жесту, погляду артиста. Чітко характеризує створений музично-пластичний образ, його осмислення. У випадку, коли пластична партитура повністю співпадає з музичною, відображається в пластиці побудова музики вокального твору – є повна метро-ритмічна єдність між музикою і пластичним рухом. В іншому – можливо засобами пластичної лексики створити узагальнений художній образ музики вокального твору, надати йому пластичну інтерпретацію. Існує ще один варіант – коли перший і другий випадки перемежуються між собою і саме тут, викривається широкий діапазон для розвитку руху, його аналогій і різноманітних прийомів. Професійна вимога – відчувати пластичний образ музики в рухах, позах, жестах.

Змістовий модуль 4. Танцювальні культури народів світу.

Тема 8. Танцювальна культура. Лексична основа танцювальних форм різних народів світу.

Поняття танцювальної культури. Танцювальний фольклор народів світу дуже різнобарвний, по своєму неповторний, колоритний і своєрідний. Самобутність танцювальної культури визначають притаманні народу характерні ознаки та стилістичні особливості танців. Вони виникають в залежності від фактору впливу географічного розташування, кордонів з іншими державами, загального історичного розвитку країни, умов побуту, сталих традицій та звичаїв, музики і сформованого комплексу костюму. Засобом чіткого визначення цих характерних ознак є – положення голови, рук, корпусу та прийомів координування, які існують у певного народу.

Система рухів національного танцю будь-якої країни складає його лексичну основу. Вивчення студентами лексичної основи різних народних танців удосконалисть сценічний рух вокаліста, його орієнтацію у просторі, надасть характерних ознак образу, зробить виступ соліста або виконавця в групі більш граціозним і впевненим. Під час кожного заняття характерні рухи лексичної основи можуть добиратися викладачем з урахуванням здібностей студентів. Для даного курсу з урахуванням професійної спрямованості і необхідності застосування у практичній сценічній діяльності пропонується вивчення характерних ознак таких культур: іспанської, італійської, угорської, циганської, східної, польської тощо.

Тема 9. Основні положення рук, голови, корпусу. Характерні прийоми координування. Основні позиції ніг. Прості та комбіновані кроки. Бічні кроки.

В системі народно-сценічного танцю існує чітка кількість позицій вільних, завернутих, прямих. Танці кожного народу мають свою відповідність позицій для виконання різноманітних рухів свого національного фольклору. Найпростіші рухи - це кроки та всілякі їх комбіновані форми. Рекомендується поширене вивчення варіантів бічних кроків танцювальних форм різних народів світу для здобувачів вищої освіти напрямку спів.

МОДУЛЬ 2.

Змістовий модуль 5. Історичний розвиток танцю як пластичне відображення культури часу.

Тема 10. Характерні ознаки та періодизація історико - побутового танцю. Історико-побутовий танець у практиці музично-драматичного театру.

Історико - побутовий танець – виникнення та розповсюдження його далеко за межами своєї епохи, середовища і місця виникнення. Спроби систематизації історико - побутового танцю. Оспар Би та його схема періодизації. Танці простого люду та аристократичного суспільства. Вплив, значення, завдання історико - побутової хореографії.

Вплив релігії на розвиток мистецтва. Періоди : раннє середньовіччя (IX – XII) та пізнє (XIII – XV) століття, танцювальна культура XV,XVII,XVIII,XIX ст.. Процес інтеграції побутової хореографії на початку XX ст., активний розвиток бальної хореографії як більш складної форми побутового танцю.

Історико-побутова хореографія займає значне місце в практиці музично-драматичних театрів. Існує багато творів оперно-балетного репертуару, де будь-яка форма історико-побутового танцю є засобом образної характеристики. Потреба у застосуванні цієї форми танцю досі актуальна, саме вона яскраво відтворює на сцені картини минулого, демонструє манери і етикет та характерність образу. Розвиток побутової, сценічної форми танцю пов'язано з музикою – це відомий факт. Мелодії широко запозичені Моцартом, мелодії контрдансу насичена партитура «Творіння Прометея» Бетховена тощо. Історико-побутовий танець міцно увійшов в тканину оперного спектаклю, балетних вистав, оперети.

Тема 11. Танцювальні форми епохи середньовіччя. Їх народна основа.

Релігія і танець. Обрядовий початок – зв'язок з процесом праці, оновленням природи, події в житті. Народні ярмарки – кермеси.

- Прості танцювальні форми ранньої доби :
- хороводна форма танцю, його класифікація;
- танцювальні рухи, положення рук;
- музичний супровід;
- привітання один одного – уклін;

- прості форми бранлю.
- Танець пізнього середньовіччя. Зміни :
- поява парного танцю;
- композиційна побудова іншої структури;
- введення пантомімно-ігрового елементу;
- музичний супровід;
- «Кароль» – танець XII століття з комбінованим ритмом;
- популяризатори народного мистецтва – шпільмани, жонглери, гистрини, скури.

Відмінність народних побутових танців від танців феодалів. Бали – маскаради.

Уклін та вітання кавалерів. Реверанс дам.

- «Бранль» – головний танець середньовіччя. Його різновиди :
- простий;
- подвійний;
- подвійний з репризою;
- основні структурні елементи.
- Бранлі – « Морванський», «Бургундський», « Колокольний дзвін», « Щура», «Селянський», «Каре» та інші.
- Буре, різновиди « Рігодону».
- Басданси - форма салонних танців.

Тема 12. Стилєова поведінка західноєвропейського суспільства XVI – XVII ст. Пластичні характеристики кавалера, дами. Школа великого плащу. Парні вправи.

Засвоїти історичну ситуацію XVI – XVII століть, основні пластичні характеристики знатного суспільства цього періоду. Правила етикету західноєвропейського суспільства XVI – XVII століть. Звичаї і обходження. Гарний тон. Етикет в привітаннях. Основні положення: постава, хода, поводження з аксесуарами, зі зброєю. Школа великого плащу. Стилєові признаки побутової і придворної пластики кавалера і дами. Привітання. Елементи релігійного ритуалу католицької церкви. Парні і групові вправи. Етюди.

Вправи :

- статика, переміщення, повороти
- схема побутового поклону
- ношення зброї і плаща
- правила використання і ношення аксесуарів.

Оволодіння практично школою великого плащу, основними пластичними навичками кавалерів і дам періоду XVI – XVII століть, технологією побудови композиції, яка характеризує даний період часу.

Костюми кавалера і дами цієї епохи. Залежність пластичного малюнку від особистостей костюму, положення ніг, рук, корпусу, голови. Особливості ходи

кавалера, дами.

Великий плащ : способи одягання, ношення. Види плаща, варіанти декору. Переміщення в плащі. Драпіровка. поклони в плащі, поклони в капелюсі.

Пластичні особливості дами і кавалера в парі : положення корпусу, рук, дистанція, переміщення.

Вправи :

Кавалер

- основні положення рук в статиці
- основні положення ніг в статиці і переміщення
- комплексні вправи в кроці, повороті, зупинці
- побутові і ритуальні поклони

Дама

- основні положення рук, ніг (в статиці)
- основні положення рук, ніг в переміщеннях
- молитовні пози (положення рук)
- побутові і ритуальні поклони
- вправа «одягнути – зняти плащ»
- переміщення в плащі, особливості його носіння
- способи драпіровки в плащ
- уклони в капелюсі
- парні вправи в переміщенні
- вправи – етюди

Тема 13. Стильові особливості в поведінці європейського суспільства XVIII ст. та їх відбиття в культурі танцю. Особливості в пластичному малюнку кавалера, дами в XVIII ст.

Привітальний жест, реверанс. Комплексні вправи

Засвоєння основних пластичних характеристик в поведінці даного періоду, обґрунтування основних пластичних «точок», манери і правила етикету.

Засвоєння особливостей зовнішньої поведінки західноєвропейського дворянства XVIII ст. Характерні жести, пози, осанка, хода. Пластичний малюнок елементів релігійного культу православ'я. Вправи парні, багатофігурні, які сполучають статику і рухи.

Особливості зовнішньої поведінки західноєвропейського дворянства XVIII ст. Стильові ознаки побутової і придворної пластики кавалера і дами (постава, хода, поводження з аксесуарами). Привітання. Вправи в рухах. Вправи, які сполучають рухи і статику. Парні і багатофігурні вправи.

Вправи :

- основні положення рук
- парні вправи

- вправи – етюди
- пластична партитура постави і ходи придворних
- поводження з аксесуарами
- схема привітального жесту
- парні вправи

Костюм кавалера, дами залежність пластичного малюнку від одягу. Крок, повороти, положення ніг, рук кавалера, дами. Зачіска, аксесуари дами.

Види привітань : привітальний жест, види реверансів. Схема повного реверансу.

Вправи, які сполучають статику і динаміку: парні, сольні, багатофігурні.

Вправи :

- переміщення вперед і назад, повороти кавалера, дами (окремо)
- основні положення рук кавалера
- основні положення рук дами
- вправи з віялом
- комплексні положення
- повна схема привітального жесту. Три манери привітання жестом
- основна схема реверансу
- реверанс «особистий», «загальний», «для невеликої групи», сценічний реверанс
- вправи в переміщенні
- вправи з привітаннями
- реверанси в парах
- реверанси з повітряним поцілунком і привітальним жестом
- комплексні вправи
- вправи – етюди

Тема 14. Західноєвропейське суспільство XIX – XX ст., особливості стильової поведінки, пластичні характеристики.

Привітання і манери за столом. Візити і поведінка на балу. Засвоєння зовнішніх характеристик світового суспільства, західноєвропейського XIX – початку XX століть. Основні зовнішні характеристики дам і кавалерів його історичного періоду. Бали.

Особливості стильової поведінки. Пластична поведінка світської дами, кавалера, дівичі, офіцера. Привітання. Переміщення, дистанції, статика.

Застільний етикет. Його значення. Правила поведінки на різних застіллях. Правила при нанесенні візиту. Час, костюми для візитів. Види балів. Бальний кодекс.

Вправи :

- пластична партитура дами і кавалера
- вправи в переміщеннях, повороти
- вправи в положенні «сидячи»
- пластична партитура привітань
- пластика офіцера (крок, привітання, зупинка, повороти)
- комплексні вправи (з привітаннями)
- вправи – етюди.

Змістовий модуль 6. Характерні ознаки та стилістичні особливості українського народного танцю.

Тема 15. Автентичне мистецтво – первісні форми танцю та їх історична трансформація. Регіональні особливості українського танцю (оглядово).

Автентичне мистецтво – це мистецтво-доказ, мистецтво першоджерела, що свідчить про фіксацію та відповідність походження. Це суто народне мистецтво – код будь-якої нації як носія певної культури. Характеристики автентичності завжди надають, тому мистецтву, що дуже точно відтворює фольклорні зразки. Поняття автентичності зосереджує увагу на значенні істинності, відповідності самому собі.

Автентичний рух – це природність та тілесність, сприйняття тіла як знаку і матеріалу для створення інших форм визначення емоцій та дій, підґрунтя для виникнення нових знаків спілкування виникнення більш складних трансформованих його форм.

Розвиток матеріальної культури спонукав до колективної праці, появи первісних форм танцю. Первісний танець як компонент загальної структури художньої творчості певного народу відображав ідеологічні уявлення первісних людей. В процесі історичного розвитку людства первісні форми танцю набували поступово нового трансформованого вигляду, були підпорядковані тенденціям розвитку мистецтва, видозмінюючи свою структурну складову, сформувалися у відповідну класифікаційну схему з великою кількістю різноманітних варіантів.

Танець в житті українського народу в історичному розвитку. Складові частини, лексика, композиційні елементи, музика українських народних танців. Український танець у театралізованих та концертних видовищах (шкільна драма, вертепна драма). Розподіл на регіони. Характерні особливості танцювальних форм, музичної основи та їх взаємодії.

Тема 16. Народні свята та обряди – невід'ємна частина народної творчості (оглядово). Основні положення корпусу, голови, ніг, рук в українському танці. Танцювальні кроки, біги. Загальна система рухів українського танцю.

Збереження і розвиток кращих культурних надбань українського народу. Зв'язок народної творчості з народними звичаями. Народні свята та обряди. Символи народних свят та обрядів та їх значення. Календарні свята та народні

гуляння України, характерні особливості їх у місцевому регіоні. Вивчення фольклорного матеріалу і втілення його в сценічних варіантах .

Положення рук, корпусу в сольному, парному танці, масовому танцях.

- Рухи рук (пор де бра).
- Танцювальні кроки, біги та комбінації:
- простий танцювальний крок;
- перемінний крок;
- бігунець;
- «тинки»;
- падання, упадання;
- «вихилясники»;
- «доріжки;
- «вірьовочки»;
- «голубці»;
- «високий голубець»;
- присядки(для хлопців);
- оберти; уклін.

Загальна система рухів в українському танці її різноманітність

Змістовий модуль 7. Танцювальна творчість.

Тема 17. Імпровізація танцювальних рухів. Варіативні форми етюдів. Прийоми комбінування рухів. Відпрацювання простих комбінаторних сполучень та поєднання їх в образні етюди.

Окремо питання набуття навичок імпровізації танцювальних рухів. Хореографічні рухи мають властивості зливатися з музичною фразою, або існувати паралельно ізольовано, злиття, шляхом постійного узгодження відбувається визначення музичної метрики і ритмічного малюнку. Принцип дублювання музики. Інший варіант факт, що танцювальний малюнок може володіти своєю власною формою незважаючи на музичну тобто створити контрапункт. Етюди на імпровізацію надають можливість навчитися прийому пластичної паузи - танцювальні рухи замирають у скульптурній статиці. Необхідність і є – вміння створювати і організовувати різні варіанти рухів, численні різновиди одного і того ж руху, положення. Вправи на імпровізацію удосконалюють координацію, імпровізаційні моменти, формують міміку, впевненість в своїх діях. Для створення нових пластичних елементів корисною буде зміна ракурсу, його варіативний характер, темпо - ритмічні зміни, зміна просторового вирішення. Варіативні прийоми залежно від драматургії вокального твору – інший підхід для розкриття характеру, почуттів. Для створення пластичного малюнку при виконанні вокального твору необхідним фактором є його драматургічний аналіз та відчуття музичної структури, що

спонукає співака до появи і застосування необхідних поз, рухів, які є виражальними засобами характеру музичної основи та гармонійності пластичного образу. Розвинений рух в творчому пошуку – це внутрішній стан вокаліста, особливо пластична лексика зачіпає сюжетні лінії, конфліктні ситуації або де музична структура музичного твору вимагає від виконавця пластичного рішення. Знайдений характер завжди визначає пластичну образність в цілому.

Існує велика кількість комбінаторних поєднань рухів між собою. В кожного народу є відповідна специфіка їх формування з збереженням ритмо- метричної структури національного руху, визначення характерних акцентів і манери їх виконання. Для студентів даної освітньої програми пропонується схема нескладних комбінаторних поєднань, їх варіативність та обов'язкова фіксація поз характерних для фольклорної основи твору.

Для якісного відтворення простих та комбінованих переміщень вокаліста, виконання ним комбінаторних сполучень в різних схемах робочою навчальною програмою передбачено процес їх відпрацювання та внесення в схему образного етюду. Етюдні композиції є обов'язковими як засіб удосконалення професійних якостей виконавця. Вимога – образні етюдні композиції можуть бути малої та великої форми, містити компонент урахування специфіки дихальної системи вокаліста, його вокальних та акторських здібностей. Для етюду великої форми враховувати наявність побудови мізансцен. Процес добору є диференційованим.

Тема 18. Танцювальні комбінації та етюди. Основні закони побудови образного етюду на фольклорній основі. Сучасна інтерпретація фольклору.

На основі вивченого матеріалу побудова простих танцювальних комбінацій, етюдів. Рекомендується використовувати фольклорний матеріал всіх регіонів України, приділяти увагу драматургічним законам побудови твору і його образності

Архітектоніка. Образність. Взаємодія з музичною основою. Дієвість. Принципи, методи, засоби, прийоми обробки фольклорного матеріалу. Поняття сучасний фольк, брико лажні форми утворення. Зв'язок з традиціями, обрядами. Нове трактування співвідношення вокалу і руху.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Тема	Всього	Кількість годин										
		Денна форма					Заочна форма					
		У тому числі					Всього	У тому числі				
		Лекції	Семінари	Практичні	Індивідуальні	Самостійна робота		Лекції	Семінари	Практичні	Індивідуальні	Самостійна робота
МОДУЛЬ І												
Змістовий модуль 1. Танець. Пластичність і скульптурність. Поняття культури руху.												
Тема 1. Вступ. Дисципліна «Танець» в процесі підготовки музиканта. Танець як вид мистецтва.	4			2		2	4			1		4
Тема 2. Поняття «культури руху». Сценічний рух – основа пластичного образу виконавця.	10			4		6	10			1		9
Разом за змістовим модулем 1:	14			6		8	14			1		13
Змістовий модуль 2. Розвиток і виховання психофізичного апарату.												
Тема 3. Тіло як інструмент виконавця. Його скульптурність. Статика і рух. Поза як елемент пластики артиста. Крупний план руху.	7			2		5	7			1		6
Тема 4. Спостережливість, розвиток пам'яті Загальні навички сценічного руху. Інерція та принцип її керування. Поняття рівноваги. Вправи на розвиток гнучкості. Їх функціонування	7			2		5	7			1		6
Тема 5. Підвищення активності тіла. Сила і витривалість.	5			2		3	5			1		4

Швидкість і темп.												
Разом за змістовим модулем 2:	19			6		9	19			3		16
Змістовий модуль 3. Пластична виразність.												
Тема 6. Пластика рук. Жест – виразний компонент пластичної культури. Мистецтво пантоміми. Музично – пластичні імпрровізації.	4			2		2	4			1		3
Тема 7. Якість сценічної виразності – артистизм.	9			2		7	9			1		8
Разом за змістовим модулем 3:	13			4		9	13			2		11
Змістовий модуль 4. Танцювальні культури народів світу.												
Тема 8. Танцювальна культура. Лексична основа танцювальних форм різних народів світу.	7			4		3	7			1		6
Тема 9. Основні положення рук, голови, корпусу. Характерні прийоми координування. Основні позиції ніг. Прості та комбіновані кроки. Бічні кроки.	7			4		3	7			1		6
Разом за змістовим модулем 4:	14			8		6	14			2		12
Разом за модулем 1:	60			24		36	60			8		52
Модульний контроль знань. Диференційований залік												
МОДУЛЬ 2												
Змістовий модуль 5. Історичний розвиток танцю як пластичне відображення культури часу.												
Тема 10. Характерні ознаки та періодизація історико - побутового танцю. Історико-побутовий танець у практиці музично-драматичного театру.	4			4		-	4			1		3
Тема 11. Танцювальні форми епохи середньовіччя. Їх народна основа.	7			4		3	7					7
Тема 12. Сильова поведінка західноєвропейського суспільства XVI – XVII	9			4		5	9			1		8

ст. Пластичні характеристики кавалера, дами. Школа великого плащу. Парні вправи.												
Тема 13. Сильові особливості в поведінці європейського суспільства XVIII ст. та їх відбиття в культурі танцю. Особливості в пластичному малюнку кавалера, дами в XVIII ст. Привітальний жест, реверанс. Комплексні вправи.	4			2		2	4			1		3
Тема 14. Західноєвропейське суспільство XIX – XX ст., особливості стильової поведінки, пластичні характеристики. Привітання і манери за столом. Візити і поведінка на балу.	9			4		5	9			1		8
Разом за змістовим модулем 5:	33			18		15	33			4		29
Змістовий модуль 6. Характерні ознаки та стилістичні особливості українського народного танцю.												
Тема 15. Автентичне мистецтво – первісні форми танцю та їх історична трансформація. Регіональні особливості українського танцю (оглядово).	7			4		3	7			1		6
Тема 16. Народні свята та обряди – невід'ємна частина народної творчості (оглядово). Основні положення корпусу, голови, ніг, рук в українському танці. Танцювальні кроки, біги. Загальна система рухи українського танцю.	5			2		3	5			1		4
Разом за змістовим модулем 6:	12			6		6	12			2		10
Змістовий модуль 7. Танцювальна творчість.												

Тема 17. Імпровізація танцювальних рухів. Варіативні форми етюдів. Прийоми комбінування рухів. Відпрацювання простих комбінаторних сполучень та поєднання їх в образній етюд.	8			4		4	8			1		7
Тема 18. Танцювальні комбінації та етюди. Основні закони побудови образного етюду на фольклорній основі. Сучасна інтерпретація фольклору.	7			4		3	7			1		6
Разом за змістовим модулем 7:	15			8		7	15			2		13
Разом за модулем 2:	60			32		28	60			8		50
Модульний контроль знань. Диференційований залік												
Всього:	120			56		64	120			16		104

7. Самостійна робота здобувача вищої освіти

Денна, заочна форма

Тема	Денна форма	Заочна форма
Тема 1. Вступ. Дисципліна «Танець» в процесі підготовки музиканта. Танець як вид мистецтва.	2	4
Тема 2. Поняття «культури руху». Сценічний рух – основа пластичного образу виконавця.	6	9
Тема 3. Тіло як інструмент виконавця. Його скульптурність. Статика і рух. Поза як елемент пластики артиста. Крупний план руху.	5	6
Тема 4. Спостережливість, розвиток пам'яті Загальні навички сценічного руху. Інерція та принцип її керування. Поняття рівноваги. Вправи на розвиток гнучкості. Їх функціонування	5	6
Тема 5. Підвищення активності тіла. Сила і витривалість. Швидкість і темп.	3	4
Тема 6. Пластика рук. Жест – виразний компонент пластичної культури. Мистецтво пантоміми. Музично – пластичні імпровізації.	2	3
Тема 7. Якість сценічної виразності – артистизм.	7	8
Тема 8. Танцювальна культура. Лексична основа танцювальних форм різних народів світу.	3	6
Тема 9. Основні положення рук, голови, корпусу. Характерні прийоми координування. Основні позиції ніг. Прості та комбіновані кроки. Бічні кроки.	3	6
Тема 10. Характерні ознаки та періодизація історико – побутового танцю. Історико-побутовий танець у практиці музично-драматичного театру.	-	3

Тема 11. Танцювальні форми епохи середньовіччя. Їх народна основа.	3	7
Тема 12. Сильова поведінка західноєвропейського суспільства XVI – XVII ст. Пластичні і характеристики кавалера, дами. Школа великого плащу. Парні вправи.	5	8
Тема 13. Сильові особливості в поведінці європейського суспільства XVIII ст. та їх відбиття в культурі танцю. Особливості в пластичному малюнку кавалера, дами в XVIII ст. Привітальний жест, реверанс. Комплексні вправи.	2	3
Тема 14. Західноєвропейське суспільство XIX – XX ст., особливості стильової поведінки, пластичні характеристики. Привітання і манери за столом. Візити і поведінка на балу.	5	8
Тема 15. Автентичне мистецтво – первісні форми танцю та їх історична трансформація. Регіональні особливості українського танцю (оглядово).	3	6
Тема 16. Народні свята та обряди – невід’ємна частина народної творчості (оглядово). Основні положення корпусу, голови, ніг, рук в українському танці. Танцювальні кроки, біги. Загальна система руху українського танцю.	3	4
Тема 17. Імпровізація танцювальних рухів. Варіативні форми етюдів. Прийоми комбінування рухів. Відпрацювання простих комбінаторних сполучень та поєднання їх в образні етюди.	4	7
Тема 18. Танцювальні комбінації та етюди. Основні закони побудови образного етюд на фольклорній основі. Сучасна інтерпретація фольклору.	3	6
Всього:	64	104

8. Методичні рекомендації

8. 1. Методичні рекомендації щодо проведення практичних занять

Загальна структура уроку з дисципліни «Танець» під час процесу навчання може мати різні варіативні версії в змісті, тривалості окремих частин, подовження будь-якої або повна її відсутність, що залежить від завдання і факторів впливу кожного окремого заняття. Змінний характер носить і процес виконання технічних вправ-тренінгів (спрощення або ускладнення). Кожний урок розрізняється величиною і прийомами регулювання навантаження студента. Рекомендовано збільшення частини уроку для вивчення окремих рухів і їх відпрацювання, постійна зміна і різноманіття комплексних завдань, поступове ускладнення координаційних прийомів, насиченість пластичних комбінацій зі зміною переміщення у просторі. Обов’язковою умовою є наявність на кожному уроці прийомів повтору, з закріпленням, відпрацювання і ускладнення окремих завдань. Діяльність студентів груповим методом на уроці може бути організовано по різному, з різною формою використання, можливість фронтального (всі учні одночасно виконують вправи), індивідуальні (самостійне виконання завдання під контролем викладача).

Докладання звичних зусиль під час уроку – ознака процесу. При побудові структури кожного уроку викладач користується такими методами навчання:

наочні – показ, демонстрація, спостереження; словесні – розповідь, пояснення, вказівка; практичні – виконання вправ, творчих компонентів, завдань самостійної роботи, модифікація практичного завдання; метод проблемного викладання – спосіб вирішення складного завдання, спосіб досягнення мети; дослідницькій – робота з літературними джерелами та Інтернет - ресурсами, завдання з елементами дослідницького процесу творчого пошуку.

8.2. Методичні рекомендації до організації самостійної роботи

Самостійна робота є важливим елементом всієї системи підготовки у вищому навчальному закладі будь-якої форми навчання і сприяє кращому засвоєнню та ефективному опануванню навчального матеріалу.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти у форматі дисципліни

«Танець» визначається робочою програмою дисципліни, методичними матеріалами, завданнями та вказівками викладача.

Під час самостійної роботи здобувачу необхідно керуватися певними принципами:

- самоосвіта – це природна необхідність розвитку свого творчого потенціалу, спроможність активізувати викладацькі здібності, підвищувати інтелектуальний рівень;
- самодисципліна – це здатність охопити велику кількість інформаційного матеріалу;
- самоконтроль – допомагає побачити та засвоїти сутність явища, детально проаналізувати і логічно вирішити творчі завдання різного рівня складності;
- складання індивідуальних тренінгів, відпрацювання комбінаторних поєднань з атрибутами. Індивідуальний тренінг може складатися з вправ на відчуття балансу, розвитку координації, обертових вправ, вправ по удосконаленню м'язового апарату.

Кожний фактор – роботи з відео матеріалів за рекомендацією викладача, його вимогою окремих концертних виступів співаків, уривків спектаклю в оперному, пантомімо-пластичному та театру оперети.

Робота з літературою і відеоматеріалом використовується переважно в ході самостійних занять, як ефективна форма поліпшення якості навчання.

8.3. Орієнтовні питання до диференційованого заліку

- Показ вправ психофізичного тренінгу.
- Показ вправ заснованих на рухових навиках (прості, складні), постать, хода, положення тіла, жести, характер рухів.
- Виконання завдань на ритмічний малюнок.
- Виконання вправ на увагу в різних музичних розмірах.
- Показ вправ на просторовий малюнок.
- Показ вправ на удосконалювання координації.
- Виконання тренінгу на сміливість та рішучість.
- Виконання сценічних стрибків і сценічних падінь.
- Показ вправ на розвиток виразності рук.

- Виконання вправ на основі пантомімічних рухів.
- Виконання вправ на взаємодію з предметом.
- Показ стильової поведінки кавалерів XVI – XVII століть.
- Показ стильової поведінки дами XVI – XVII століть.
- Показ особливостей зовнішньої поведінки європейського дворянства XVIII ст.
- Показ особливостей в пластичному малюнку кавалера, дами в XVIII ст.
- Показ особливостей стильової поведінки, пластичних характеристик Західноєвропейського XIX – XX ст.
- Виконання завдань на створення пластичних етюдів, номерів.
- Поняття «культури руху».
- Сценічний рух – основа пластичного образу виконавця.
- Поза як елемент пластики артиста.
- Тіло як інструмент виконавця. Його скульптурність. Статика і рух.

9. Методи викладання

- Наочні: показ, демонстрація, спостереження.
- Словесні: розповідь, пояснення, вказівка, бесіда.
- Практичні: виконання вправ, творчих компонентів, завдань самостійної роботи, модифікація практичного завдання.
- Метод проблемного викладання – спосіб вирішення складного завдання, спосіб досягнення мети.
- Дослідницький метод – робота з літературними джерелами та Інтернет – ресурсами, завдання з елементами дослідницького процесу творчого пошуку.
- Репродуктивний.
- Творчий.
- Аналітичний.

10. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна

- Вивчення навчальної дисципліни передбачає використання LMS Moodle - інтегрованої комп'ютерної систем закладу вищої освіти.

11. Рекомендовані джерела інформації

11. 1. Основна література.

1. Бермудес Д.В. Дозування фізичного навантаження реалізації варіативних модулів з елементами хореографії і методичні рекомендації./ Упор. Д.В. Бермудес. – Суми Видавництво Сум ДПУіМ. А.С.Макаренко, 2014,- 237 с.
2. Бурназова В.В. Виконавська самостійність у системі формування професійної компетентності майбутніх фахівців музичного мистецтва. Розвиток творчого потенціалу майбутніх фахівців мистецьких дисциплін як фактор формування їх професійної самореалізації : колективна

- монографія/ за ред.. Омельченко А.І. – Мелітополь, 2019, - 190 с.
3. Бубела О.Ю. 700 вправ формування правильної постави: навчально-методичний посібник. – Львів: Українські технології, 2002,- 300 с.
 4. Бусол А., Бусол В., Кроншталь Г., Цебульський М. Сценічний рух як складова професійної підготовки студентів спеціальності акторська майстерність: Зб. наукових праць. – Вінниця, 2014,- 210 с.
 5. Васірук С.О. Історико - побутовий танець/навч. методичний посібник для студентів мистецьких спеціальностей вищих навчальних закладів, Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, 2012,- 127 с.
 6. Взаємодія хореографічного мистецтва та спорту в освітньому процесі: досвід, проблеми, перспективи : Зб. матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції [упор. С.В. Шалапа], Київ, 21-23 березня 2019 р. Київ : НАКККиМ, 2019. – 148 с.
 7. Кирилюк В.М. Дихання в хореографії. – К.: ДАКККиМ, 2009,- 99 с.
 8. Ленська П.Г., Бесарайчук Г.В., Борисова В.В., Головата Р.В., Методичні основи хореографії : Методичний посібник. - Кам'янець – Подільський, 2017,- 80 с.
 9. Максименко В. І. Зміст поняття «художньо-творчий досвід» педагога-хореографа в контексті інтеграції мистецтва. Наукові записки. Серія «Психолого-педагогічні науки» / за ред. Т. М. Турчин. Ніжин : НДУ ім. М. Гоголя, 2019. № 4. С. 19–25.
 10. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва/теорія і методика викладання мистецьких дисциплін. – К.: Освіта України, 2008,- 274 с.
 11. Пастухов О. Популярний масовий танець Vogue від зародження до сучасності / Хореографічне мистецтво // Вісник КНУКиМ. Серія: Мистецтвознавство. – Вип. 46. – 2022. – С. 175–179.
 12. Планета українського танцю. - Випуск 25, 2011,- 39 с.
 13. Старостін Ю. Акторський тренінг: його зміст та основа. Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. Карпенко-Карого, 2019: Вип.2.- 215 с.
 14. Самина О. Хореографічна культура у контексті реалізації мистецької освіти / Світ виховання. – К.; 2007,- 320 с.
 15. Теорія і методика хореографії у питаннях і відповідях : навчальний посібник для студентів спеціальності Хореографія / кол. авт. за заг. ред. О.В. Мартиненко: О.В Мартиненко, Т.І. Сердюк, Т.І. Фурманова, Р.В. Павленко, Ю.П. Тараненко – Мелітополь : ПП Скребейко П.В., 2018. – 344 с.
 16. Чернищенко Т.М. Словник визначень основних музичних і танцювальних термінів та понять курсу «Ритміка і хореографія». Музично-ритмічне виховання для студентів денної та заочної форми навчання. – Вінниця, 2015,- 330 с.
 17. Kiptilova N., Velilyaeva A. Reflection of national traditions of crimean tatars on the example of dance analysis «Ag'ir ava ve haitarma». International Scientific Conference Innovation in Science: Global Trends and Regional Aspect: Conference Proceedings, March 12-13, 2021. Riga, Latvia: «Baltija Publishing».

- pp. 237–240. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/117/3178/6708-1>
18. Kultura fizyczna, pedagogika, zdrowie i fizjoterapia / L. Androschuk, V. Balahur, T. Blahova, O. Martynenko, Plakhotnyuk // redak. O. Zabolotna. – Starogard Gdański : Pomorskiej Szkoły Wyższej, 2020 – 256 p. (Фізична культура, педагогіка, здоров'я та фізична терапія / Л. М. Андрощук, В. В. Балагур, Т. О. Благова, О. В. Мартиненко, О. А. Плахотнюк // ред. О. Заболотна – Старогард Гданьські : Поморський університет, 2020 – 256 с. URL: <https://zenodo.org/record/4086115#.X5Py7tRS8dU>
19. Plakhotnyuk O.A. Cosmopolitan processes in the theater of classical ballet / Plakhotnyuk // Knowledge. Education. Law. Management Nauka. Oświata. Prawo. Zarządzanie. – Lublin : Fundacja Instytut Spraw Administracji Publicznej w Lublinie, 2020 – № 5 (33) – vol. 3 – P. 38–43. DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.5.3.7> URL: <http://kelmczasopisma.com/ua/jornal/24>
<http://kelmczasopisma.com/ua/viewpdf/2081>
20. Plakhotnyuk O.A. Кінезіологія танцю та арт-терапія як педагогічна складова підготовки фахівця хореографічного мистецтва / О. А. Plakhotnyuk // Kultura fizyczna, pedagogika, zdrowie i fizjoterapia, redak. O. Zabolotna. – Starogard Gdański : Pomorskiej Szkoły Wyższej, 2020 – P. 138–146. URL: <https://zenodo.org/record/4086115#.YX1R86Swm71>

21.

11. 2. Допоміжна література.

- Бермудес Д. В. Музична ритміка і хореографі. Практикум: навчально-методичний посібник для студентів. – Суми, 2009,- 250 с.
- Голдрич О. Барви Карпат. – Львів ; Край, 2003,- 84 с.
- Дрознін А. Б. Фізіологічний принцип за методикою А. Дрозніна. – 2004,- 39 с.
- Завацька О.Ю. Симетрія елементів хореографії та хорового співу в сучасному музичному просторі України. 2016,- 158 с.
- Неофіта М. Хореографічне мистецтво України / М. Неофіта. – Дрогобич: Коло, 2020. – 108 с.
- Осіпова І.Л. Музично-ритмічне виховання з елементами хореографії.: Посібник для молоді яка навчається у навчальних закладах. – Суми : СУМДПУІМ. А.С. Макареко, 2004,- 116 с.
- Павлюк Г. Індеоністична, рекреаційно-оздоровча та виховна функція в системі хореографічної освіти. – Рідна школа, 2009: вип. 2,- 44 с.
- Петрина Р. Формування правильної постанови з використанням елементів хореографії / Р. Петрина, І. Аблікова / Сучасні проблеми розвитку, 2012,- 136с.
- Плахотнюк О. А. Синтез мистецтва джаз-танцю і живопису: спорідненість, взаємовплив / О. А. Плахотнюк // зб. наук. праць. Вісник Львівської національної академії мистецтв. – 2017. – Вип. 32. – С. 115–120.
- Українське хореографічне мистецтво в контексті світової художньої

культури (сучасний поліжанровий дискурс) / за заг. ред. О.А. Плахотнюка. – Львів : СПОЛОМ, 2020. – 316 с.

11. Плахотнюк О. А. Стили і напрямки сучасного хореографічного мистецтва / О. Плахотнюк // зб. наук. праць. Вісник Міжнародного Слов'янського університету. Серія мистецтвознавство. – Харків : 2007. – Вип. № 1. – Т. Х. – С. 32–36.
12. Плахотнюк О. А. Синтез мистецтва джаз-танцю і живопису: спорідненість, взаємовплив / О. А. Плахотнюк // зб. наук. праць. Вісник Львівської національної академії мистецтв. – 2017. – Вип. 32. – С. 115–120.
13. Плахотнюк О. А. Синтез мистецтва джаз-танцю і живопису: спорідненість, взаємовплив / О. А. Плахотнюк // зб. наук. праць. Вісник Львівської національної академії мистецтв. – 2017. – Вип. 32. – С. 115–120.
14. Поклад І. Танець та його функції в історії людства /культурно-історичний та психологічний аналіз/ І Поклад //Українське мистецтво: матеріали дослідження, рецензії:- К.:Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології, 2005. - 232 с.
15. Сварник Б.В. Поезія фізичного виховання Е. Декру в контексті формування сучасного мистецтва пантоміми. Мистецтвознавство № 2, 2018, с 148 – 153 с.
16. Сучасний словник – довідник з мистецтв / Науковий ред.. А.А. Лилік-Пашаєв. – М, 2000,- 117 с.
17. Тараканова В. К., Борецька Н. О., Тараканов С. В. Ефективність застосування хореографічних вправ в спортивній практиці/ Зб. наукових праць – К.: Вінниця, 2001,- 217 с.
18. Тараканова А. Танцюйте з нами: навчально-методичний посібник. – Нова книга: Вінниця, 2010, - 158 с.
19. Українська хореографічна культура у сучасному державному процесі : стан, проблеми, перспективи: матеріали науково-практичної конференції 20./28 жовтня 2003, м. Київ/. – К: ДАКККіМ, 2003, - 230 с.
21. Фріз П.І. Хореографічна культура як чинник творчого розвитку особистості дитини: автореф; Львів, нац. муз. акад. ім. М.В. Лисенка, 2007,- 358 с.
22. Химинець В. Іноваційна освітня діяльність. – Тернопіль: Мандрівець, 2009,- 89 с.
23. Шевчук А.С. Про що говорить український танець. Комунікативні цінності української хореографії. – Палітра педагога, 2009, - 5 с.

11. 3. Інтернет ресурси

1. Національна бібліотека України ім. В.І. Вернадського www.nbuv.gov.ua
2. Прийоми акторської майстерності та імпровізаційні вправи на заняттях із відділення: [http:// osvita.ua/school/lessons_summary/upbring/37435/](http://osvita.ua/school/lessons_summary/upbring/37435/)
3. Сценічний рух – основа органічної поведінки: <http://book.net/index.php?bid=22517&chapter=1&=achapter>
4. Основи сценічного руху: <http://bookitut.ru/Osnovy-sczenicheskogo-dvizheniya.Html>
5. Український народний танець //Електронний ресурс – режим доступ:

<http://www.ukrainian-dancing.com/biblioteka 4.html>

6. Н.Т. Белякова. Фигура, грація, осанка: <http://ivanstor.narod.ru/fgo/index.htm>
7. Вправи на розвиток пластичності: <http://www.godmol.ru/sport/139-plastichnost.html>
8. Танці народів світу. Каталог статей. dance – composition.ru/publ/tancy_... а) Відео (стор.1)
9. CRY~ DancedbyDwana Smallwood of Alvin American Dance theatre. б) Відео (стор.2)
10. Raiford Rogers Ballet “Hammerklavier” Beethoven (excerpts)
11. (НА) Part (1,2,3) Body Remix – Golderg Variations, Marie Chouinard.
12. Festival “ Le Sacre +” imtanzhaus nrw в) Відео (стор.3)
- 13.г) Відео (стор.4)
14. Kyiv Modern – Ballet Fragent, “Rain”
15. Kyiv Modern – Ballet (Radu Roklitaru) – 1+1+1
16. Joni; Mitchell's the Drum – Preview